

Dick William Harinck, bootliefhebber, eigenaar van een Pilot 27, geeft zijn impressie van de watersport.

Stekkerstress

Sinds gisteren heb ik een ontzettende hekel aan mezelf. Tuurlijk, er zijn verzachtende omstandigheden. Om er een-tje te noemen: een boot schommelt als-ie in het water ligt. Twee: langdurig met beide handen boven je hoofd werken, houdt geen mens vol. En drie: als 't niet een wezenlijk onderdeel vormt van je dagelijks werk, is solderen – want dáár hebben we 't over – best lastig.

Toch ben ik niet meer dan het product van mijn opvoeding, en een diepgeworteld stemmetje meldt mij dat ik 'alles moet kunnen'. Dat alles wat uit mijn handen komt, 'perfect moet zijn'. Wanneer ik vervolgens anderhalf uur bezig ben om een stekker aan de antennekabel van mijn marifoon te solderen... dan breekt er iets in me. Letterlijk. Want anderhalf uur, pér stékker. En voor een marifoonantennedakdoorvoer heb je er dus twee. Twee stekkers. Twéé maal anderhalf uur. Met andere woorden: ik ben bijna een dagdeel (!) bezig geweest om twee k***-stekkertjes aan een k***-kabel te solderen. Met als eindresultaat: teleurstellend prutswerk. Ja, natúúrlijk had ik vooraf professioneel advies ingewon-

Het kost me 1,5 uur om de stekker te solderen... Resultaat? Prutswerk!

nen. 'Eerst het hart van de coax-kabel vertinnen'. Zo gezegd, zo gedaan. Frutseltje in de S39 gedoopt – 'dan vloeit het beter' – gloeiendhete bout erbij en vervolgens met elegantie van een dirigent de kern voorzien van een zilverkleurig laagje tin. *So far so good*. Maar toen paste dat ellendeding dus niet meer in het ministeekkertje. Te dik. Poging twee: idem. Na vier keer een valse start 't kabeltje afgeknipt voor een herkansing – vaak wérkt dat. Niet altijd. Dus nog een herkansing. Weer 3 centimeter minder. En nóg een keer. Tot ik besepte dat ik ongestraft nog twee kansen had, voor ik een hele nieuwe kabel zou moeten trekken.

Nadat ik dus de volledige overlengte had opgesoupeerd, restte mij slechts één mogelijkheid: kabeltje voor het gaatje, stekker verwarmd tot de boel weer ging smelten en vervolgens de hele handel in elkaar geperst. Nergens meer naar kijken, eindstuk erop, zand erover, klaar. Dikke kans dus, dat ik met mijn professionele marifoon een zendbereik heb tot aan de zeereeling van mijn schip. Maximaal. 'Post Oud-dorp, hier de HardHout voor een marifoontest' – ik dúrf ze niet eens op te roepen. En daarom: hoogste tijd voor een troostkoop – dat heb ik wel verdiend.

Dick William Harinck

NB – Op pagina 68: marifoonstekker solderen. Zou het speciaal voor mij zijn gemaakt?

Volgend nummer op deze plek: Pam van Vliet

FOTO: WATERSPORTVERBOND

OP NAAR GOUD

Schmitter in Volvo-team

Volvo Cars Nederland steunt Paralympische zeiler in de 2.4-klasse Thierry Schmitter bij zijn voorbereiding op de Olympische Spelen van Beijing in 2008. De 37-jarige topsporter uit Den Haag is vader van drie jonge kinderen en *patent examiner* bij het Europees Octrooi Bureau in Rijswijk. Hij zeilde al van jongs af aan, maar gaf de voorkeur aan de bergsport die hij letterlijk en figuurlijk op zeer hoog niveau beoefende. Dit kwam hem in 1998 duur te staan toen hij door een klimongeluk een dwarslaesie opliep. Schmitter: "In 2001 kwam ik weer in aanraking met het wedstrijdzeilen en mijn derde plaats tijdens de WK in 2003 bezorgde me een kwalificatie voor de Paralympische Spelen van Athene in 2004. De volgende stap is voor mij deelname aan Beijing 2008. En dit keer ga ik puur voor goud!" ⚓

MONSTERGOLVEN

Witte Tijgers

De vraag of monstergolven, ook wel Witte Tijgers genoemd, nu wel of niet voorkomen op onze Noordzee, is een punt van discussie geworden. Rijkswaterstaat heeft tijdens de laatste noordwesterstorm, afgelopen november, weliswaar via een van zijn boeien golven geregistreerd met een hoogte van 17 en 19,8 meter, maar dit, na nader onderzoek, afgedaan als een foutje dat zou zijn veroorzaakt door dolgedraaide meetapparatuur in de boei. De KNRM blijkt het niet eens te zijn met deze aanname en waarschuwt dat monstergolven van 19 meter wel degelijk op de Noordzee voorbij kunnen komen. De KNRM baseert dit op eigen ervaringen (onder meer tijdens bovengenoemde stormnacht van 1 november toen een reddingboot drie maal kapseisde) en op getuigenissen van werknemers op boorplatforms in de Noordzee. Deze vertelden over gigantische golven die op hoogten tot wel 19 meter stuksloegen op de verdiepingen van de platforms en voor fikse schade zorgden. Het volledige rapport van de KNRM is naar de Waterkampioen onderweg. We zullen hier binnenkort over berichten. ⚓